

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra I STORM OG STILLE EFTER AAR 1874

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703122183456/facsimile.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Eftertryk paa dette Vi —) og jeg skal da sørge for, at Ventetiden ikke bliver for lang. Og imidlertid, — De er ung og smuk, Kate; se Dem lidt om i Verden; De kan tro, der er mange, som vilde glæde sig lige saa meget over at se Dem som Tommy. Kom f. Eks. ned med Deres Fader og besøg mig, jeg bor nede ad Doverkanten til. De skal faa alt, hvad en fin Lady har, Kjoler og Hatter og Piger, som kan varte Dem op. Hvis De vil lære at ride, kan De komme op paa saadan en nydelig, hvid Hest. Hvis De vil køre, saa skal vi køre sammen i saadan en smuk lille Vogn. — Den fremmede Gentleman her tager naturligvis med. Naa, hvad siger De, Kate?"

Jeg ventede utaalmodigt paa Kates Svar. Det var unægtelig meget „fint“ anlagt, det hele, fra den gode Lords Side. Og saa dette „naturligvis“, som gik paa mig!

Kate havde løftet sit Hoved og saa' Lorden stift ind i Ansigtet. Haanden, der hvilede paa Spanden, skælvede, saa at Vandet strømmede ud over den og faldt med tunge Plask ned i Brønden. Rødmen laa endnu over Trækkene, men den havde antaget en dybere Kolorit. Hun saa' udmærket ud. „Sir! De maa ikke tro, at De har Lov til at fornærme mig, fordi De er god imod Tommy, og De skal ikke kunne fortælle Deres fine Damer, at De har narret en simpel Pige med Deres Kjoler og Køretøjer ...“

Med disse Ord greb Kate Spanden og vendte sig rask om imod Laagen. Lorden, der syntes ganske at have tabt sin Fatning, sprang lige saa hurtig til, og idet han med den ene Haand greb den tapre Piges Arm, fremviste han i den anden det røde Etui, hvis Indhold af Guld og Juveler glimrede og funkede i Solen.

„En Baad til Tommy og dette til Dig, Kate. Giv mig blot et eneste Kys.“

Jeg vilde støde Vinduet op og springe ud, — da saa' jeg, hvorledes Kate drejede sig som et Lyn; jeg saa' en blinkende Vandmasse blive styrtet over den blaa Jakke og de hvide Bukser; jeg saa' Kate staa et Øjeblik ligesom betuttet over sin Dristighed, for derpaa i det næste Øjeblik med en ustandselig Latter over det mere end komiske Syn at springe ind igennem Laagen og slaa Døren i efter sig.

„Bravo, Kate!“ reabte jeg ganske højt og ilede igennem Stuen ud til Tommys Moder, som jeg klappede paa Ryggen med den for hende vistnok fuldstændig sindsforvirrede Forsikring, at „Tommys Sager stod brillant“; og derpaa løb jeg ud af Døren og kom med en lidt mere mindsket Fart ned til Stranden, hvor jeg traf Lorden, drivvaad fra øverst til nederst, men med fuldkommen genvunden Ro og Alvor.

„Nu Sir? —“ spurgte jeg.

„Meget godt, meget godt. Det er en dygtig Pige.“